

го да яде, ехванѣ ѣх, та ѣ рече: Ела,
 12 лѣжа съ мене, сестро моя. А тя му рече:
 Не, брате мой, не мя насилувай; защото
 не ^еприлича таквозѣ нѣщо да стане въ
 13 Израиль: да не направишъ това ^ебезуміе. И
 азъ дѣ да скрыйѣ укорѣ-тъ си? но и ты
 ще бѣдешъ като единъ отъ безумны-тъ
 въ Израиль. Сега прочее, молиѣх, говори
 на царя; ^азащото не ще мя отрече на те-
 14 бе. Но той не рачи да послуша гласѣ-тъ ѣ:
 и понеже бѣ по якъ отъ неѣх, ^анасила
 ѣх, и лѣжа съ неѣх.
 15 Тогазъ Аммонъ ѣх възненавидѣ съ не-
 навистъ много голѣмъ: цото ненависть-
 та съ койкто ѣх възненавидѣ, бѣ по го-
 лѣма отъ любовь-тъ, съ койкто ѣх бѣ
 възлюбилъ. И рече ѣ Аммонъ: Стани, иди
 16 си. А тя му рече: Нѣма причина: това
 зло, дѣто да мя испѣдишъ, е по голѣмо
 17 отъ друго-то, което ми стори. Но той не
 рачи да ѣх послуша. И выкиѣх момѣкѣ-
 18 тѣ, който му слугуваше, и рече: Отпрати
 сега тѣзи вѣнъ отъ мене и заключи
 врата-та вѣдѣ неѣх. И ^атя бѣ обѣчена
 въ пѣстрѣх дрехѣх; защото царскы-тъ дѣ-
 щери, дѣвицы-тъ, въ таквыѣ дрехы ся
 обличахъ. И извади ѣх вѣнъ слуга-та му,
 та заключи врата-та вѣдѣ неѣх.
 19 Тогазъ ^аФамаръ зѣ пепелъ на главѣх-
 тѣх си, ^аи раздра пѣстрѣх-тъх дрехѣх,
 20 която бѣ на неѣх, и като тури рѣдѣ-тъх си
 на главѣх-тъх си, отхождаше, вървѣше и
 21 выкаше. И рече ѣ Авессаломъ братъ ѣ:
 Аммонъ ли братъ ти ся сходи съ тебе?
 не мѣлчи сега, сестро моя: братъ ти е:
 не оскърбявай сѣрдце-то си за това нѣ-
 22 що. И тѣй Фамаръ сѣдѣше като вдовица,
 въ домѣ-тъх на брата си Авессалома.
 23 И когато чу царъ Давидъ всицы-тъ тѣзи
 работы, много ся разгѣва. А Авессало-
 24 мъ не говори съ Аммона, ^ани зло, ни
 добро; защото ^аненавиждаше Авессаломъ
 Аммона, понеже насилствова сестрѣх му
 25 Фамаръ. И вѣдѣ цѣлы двѣ години, Авес-
 саломъ имаше ^астригачи въ Вааль-асорѣ,
 26 който е близу при Ефреѣмъ, и покани
 27 Авессаломъ всицы-тъ царскы сынове. И
 дойде Авессаломъ при царя, та рече: Ето
 сега, рабѣ-тъх ти има стригачы: нека дой-
 де, молиѣх, царь-тъх и раби-тъх му, съ рабѣ-
 28 тѣх ти. И рече царь-тъх на Авессалома:
 Не, сыне мой, да не идемъ сега всицы
 за да не смѣ ти тегота. И принуди го,
 29 но не рачи да иде, и го благослови. То-
 газъ рече Авессаломъ: Ако не, нека дой-
 де съ насъ поне Аммонъ братъ ми. И ре-
 че царь-тъх: Защо да дойде съ тебе? Но

Авессаломъ го принуди, та проводи съ
 него Аммона, и всицы-тъ царскы сыно-
 28 ве. И заповѣда Авессаломъ на слугы-тъх
 си, и рече: Гледайте, ^акогато ся разве-
 сели сѣрдце-то на Аммона отъ вино-то, и
 ви рекъ: Поразѣте Аммона, тогазъ го
 убийте; не бойте ся; не съѣ ли азъ който
 29 ви заповѣдувамъ? мѣжайте ся, и бѣдѣте
 сынове на силѣх. И направиѣх Авессало-
 мови-тъх слугы на Аммона, както заповѣ-
 да Авессаломъ. Тогазъ станѣхъ всицы-
 30 тѣх царскы сынове, и възсѣдѣхъхъ всякой
 мѣсѣх-тъх си та побѣгнѣхъхъ.
 И като бѣхъ тѣх на пѣтъ-тъх, слухъ
 стигнѣх до Давида, и казуваше ся: Авес-
 саломъ порази всицы-тъ царскы сынове,
 31 и не останѣх отъ тѣхъ ни единъ. Тогазъ
 станѣхъ царь-тъх, ^араздра дрехы-тъх си и
^адѣгнѣх на земѣх-тъх: и всицы-тъх му
 раби който прѣдстояхъхъ раздрахъх дре-
 32 хы-тъх си. И ^аотговори Ионадавъ, сынъ-тъх
 на Самаѣх братъ-тъх Давидовъ, и рече: Да
 не речѣхъ господарь-тъх ми че сѣх убилъ
 33 всицы-тъх момѣх, царскы-тъх сынове; за-
 цото само Аммонъ е умрѣлъ; понеже
 Авессаломъ бѣше рѣшилъ това, отъ който
 34 день насилва сестрѣх му Фамаръ. Сега
 прочее, ^анека не тури господарь-тъх ми
 царь-тъх нѣщо въ сѣрдце-то си, и речѣ че
 35 всицы-тъх царскы сынове сѣх умрѣли; за-
 цото само Аммонъ е умрѣлъ. А ^аАвес-
 саломъ побѣгнѣх. И страхѣ-тъх момѣкѣ-
 36 тѣх дигнѣхъхъ очи-тъх си, та видѣх, и его, лю-
 діе много вървѣхъ по пѣтъ-тъх задъ не-
 37 го отъ кѣждѣ странѣх-тъх на горѣх-тъх.
 И рече Ионадавъ на царя: Ето, царскы-тъх
 38 сынове идѣхъ: споредъ думѣх-тъх на рабѣ-
 тѣх ти, така е станѣло. И като свѣрши да
 говори, ето, царскы-тъх сынове дойдохъхъ,
 и дигнѣхъхъ гласѣх-тъх си, та плакахъхъ: и
 39 царь-тъх оше, и всицы-тъх му раби, пла-
 кахъхъ съ плачъ много голѣмъ.
 40 А Авессаломъ побѣгнѣх, и отиде ^апри
 Фалмаѣх, Амміудовъ-тъх сынъ царь-тъх на
 Гессурѣх: и жалѣхъ Давидъ за сына си вси-
 41 цы-тъх дни. Авессаломъ прочее побѣгнѣхъ,
 та отиде ^авъ Гессурѣх, и тамо бѣ три години.
 42 А царъ Давидъ имаше силно желаніе да
 излѣзе кѣмъ Авессалома, защото ^абѣше
 ся утѣшилъ за Аммоновѣх-тъх смърть.

ГЛАВА 14.

1 И позна Іоавъ Саруинный сынъ, че сѣрд-
 це-то на царя бѣше ^акѣмъ Авессалома.
 2 И проводи Іоавъ ^авъ Ѣекоѣ, та доведе отъ
 тамо еднѣх умнѣх женѣх, и рече ѣ: При-

е Быт. 39; 12.

з Лев. 18; 9, 11. 20; 17.

з Быт. 34; 7. Сжд. 19; 23.

20; 6.

и Виж. Лев. 18; 9, 11.

и Втор. 22; 25. Виж. Гл. 12; 11.

к Быт. 37; 3. Сжд. 5; 30. Псал.

45; 14.

а Ис. Нав. 7; 6. Гл. 1; 2.

Іов. 2; 12.

и Іер. 2; 37.

и Быт. 24; 50. 31; 24.

о Лев. 19; 17, 18.

и Виж. Быт. 38; 12, 13. 1 Цар.

25; 4, 36.

р Сжд. 19; 6, 9, 22. Рув. 3; 7.

1 Цар. 25; 36. Есѣ. 1; 10.

Псал. 104; 15.

с Гл. 1; 11.

т Гл. 12; 16.

у Ст. 3.

ф Гл. 19; 19.

х Ст. 38.

и Гл. 3; 3.

ч Гл. 14; 23, 32. 15; 8.

ш Быт. 38; 12.

—

а Гл. 13; 39.

б 2 Бл. 11; 6.